

مقایسه درآمد شهرداری های ایران با سایر کشور ها

محمود ذوالفقاری^{۱*}

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۵/۰۱ تاریخ چاپ: ۱۴۰۲/۰۶/۲۶

چکیده

شهرداری ها به عنوان یک نهاد عمومی غیر دولتی دارای ساختار درآمد هزینه ای هستند. به عبارتی برای هزینه های خود باید دارای ردیف های مشخص درآمدی باشند و این سرفصل ها بر اساس ماده ۱۶ دستورالعمل نظام جامع مالی شهرداری های کشور شامل درآمدهای ناشی از عوارض عمومی شامل عوارض نوسازی و عوارض پسماند (درآمد ناشی از عوارض اختصاصی) شامل فروش تراکم، بهای خدمات و درآمدهای مؤسسات انتفاعی شهرداری (شامل بلیت اتوبوس و غیره)، درآمدهای حاصل از وجوده و اموال شهرداری، کمک های اعطایی دولت مرکزی، دارایی ها و سایر منابع تأمین اعتبار است. درآمدها به طور کلی از دو بخش داخلی و خارجی تأمین می شود که در درآمدهای داخلی دریافتی های مستقیم شهرداری از اجاره اموال و مستغلات و فروش اموال به دست می آید و در منابع درآمد خارجی از محل عوارض شامل صدور پروانه کسب و پیشه و غیره به دست می آید. به طور کلی شهرداری ها در تمامی کشورها به دنبال ایجاد سیستمی علمی و عملیاتی برای کسب درآمد هستند و تلاش می کنند که به کمک این سیستم و راه کارهای تکمیلی، نوسانات درآمدی خود را به حداقل برسانند. در این بین نکته مهمی که باید به آن پرداخت، تناسب وظایف شهرداری و منابع درآمدی آن هاست.

واژگان کلیدی

درآمد، شهرداری، خدمات عمومی

۱. کارشناسی ارشد مدیریت دولتی دانشگاه آزاد ساوه، پست سازمانی کارشناس درآمد.

مقدمه

با گسترش جمعیت شهرنشینی، تقاضا برای خدمات عمومی شهری افزایش می‌یابد که این مورد، کسری بودجه شهرداری‌ها را تشید می‌کند؛ به عبارت دیگر هر چه وظایفی که بر عهده شهرداری قرار داده می‌شود بیشتر باشد به طور منطقی باید منابع درآمدی بیشتری نیز به شهرداری تخصیص یابد. با نگاهی به ترکیب منابع شهرداری‌ها شاهد وابستگی زیاد به درآمدهای حاصل از صدور مجوز ساختمان و ایجاد تراکم‌های ساختمانی هستیم. شهرداری‌ها به منظور تأمین مالی، برای انجام وظایف محوله با توجه به ظرفیت شهرها اقدام به وضع عوارض گوناگون کردند. برای حداقل کردن اثرات نامطلوب اخذ عوارض، نیاز به مشخص کردن الگوی تأمین مالی بخش عمومی است؛ عمدۀ درآمدهای شهری از محل عوارض صدور مجوز ساختمانی است که کاملاً بستگی به دوران رونق و رکود مسکن دارد لذا در زمان‌هایی که افزایش تقاضا برای ساخت و ساز وجود دارد شهرداری‌ها با فروش تراکم بیشتر، درآمدهای مطلوب‌تری کسب می‌کنند و زمانی که رکود اقتصادی در ساختار کلی کشور حاکم باشد به دنبال آن تقاضا برای ساخت و ساز کم می‌شود لذا درآمد شهرداری با چالش‌های زیادی روبرو می‌شود و به عبارتی نشان از ناپایداری این نوع درآمد است.

کسب درآمدهای جدید باید از لحاظ شاخصه‌های عدالت، کارایی، شفافیت، پایداری، عملیاتی و کافی بودن برخوردار باشد. عدم توانایی شهرداری‌ها در جذب منابع کافی باعث وابستگی شهرداری به درآمدهای ناپایدار شده است. عدم پایداری و کفایت درآمدهای شهرداری‌ها، توسعه و مدیریت شهری را دچار چالش‌هایی کرده است. یکی از مشکلاتی که اقتصاد ایران را دچار مشکل کرده، طولانی بودن زمان اجرای پروژه‌های شهری است و این موضوع هزینه‌های سنگینی را بر اقتصاد شهرها تحمیل می‌کند و لذا یکی از چالش‌های اساسی حوزه مدیریت شهری بحث تأمین منابع مالی و پولی کافی است.

کمبود منابع مالی منجر می‌شود که پروژه‌های توسعه شهری جدید برای یک شهر تدوین و ساخته نشود. ناپایدار و ناکافی بودن درآمدها از یک سو، کاهش وابستگی درآمدها به دولت از سوی دیگر و تشید مشکلات شهری در نتیجه افزایش جمعیت و مهاجرت شرایط را برای مدیریت شهری دشوارتر کرده است؛ ساختار درآمدی شهرداری‌ها به ناپایدارترین منبع خود یعنی عوارض ساختمانی متکی است؛ به عبارت دیگر درآمد شهرداری‌ها به شرایط رکودی و تورمی بازار مسکن وابسته است. بر اساس مؤلفه‌های ذکر شده می‌توان مطرح کرد که درآمدهای شهرداری‌های از نوع ناپایدار است و در زمان‌هایی که ساخت و ساز مسکن مانند سال‌های اخیر با چالش‌هایی روبرو باشد، درآمد شهرداری‌ها نیز دچار کسری می‌شود.

شهرداری‌ها باید به سمت پایدار سازی درآمدهای خود حرکت کنند. کاهش وزن عوارض ساختمانی در ترکیب درآمد و افزودن سهم درآمدهای پایدار مانند عوارض شهری، استفاده گسترده‌تر از امکانات و ابزارهای تأمین مالی جمعی که می‌توان در راستای پروژه‌های بزرگ شهری از آنها استفاده نمود، در صورتی که شهرداری‌ها به دنبال منابع پایدار جدید حرکت نکنند، در آینده‌ای نه چندان دور دچار مشکلات بیشتری در حوزه مالی خواهند شد؛ زیرا جمعیت شهری و

تقاضای خدمات شهری روز به روز در حال افزایش است اما تقاضا برای ساخت مسکن و دریافت عوارض ساختمانی مانند گذشته نیست.

شهرداری ها با بهره گیری بیشتر از امکانات شهر مانند اماکن تاریخی، فرهنگی و گردشگری می تواند درآمدهای بهتر و با کیفیت تری را جذب کند. پیشنهاد دیگری که به شهرداری می توان داشت حضور پررنگ تر در بازارهای مالی برای استفاده از ابزارهای مالی مبتنی بر بدھی است؛ به این صورت که با انتشار اوراق بدھی پروژه های بزرگ شهری را تأمین مالی کند و سپس با عایدی حاصل از آن پروژه نسبت به تسويه اصل و فرع اوراق اقدام کند.

درآمد شهرداری ها در کشورهای اروپایی

منابع مالی شهرداری های کشورهای اروپایی از سه طریق انتقال از سطوح بالاتر از حکومت، مالیات ها و عوارض محلی و بهای فروش خدمات تأمین می شود چنانکه ۶۴ درصد از درآمد شهرداری لندن از محل عوارض و مالیات به دست می آید و عوارض نوسازی در جهان منبع اصلی درآمد شهرداری ها محسوب می شود. چنان که در بسیاری از شهرهای جهان مالیات ثبت خودرو کسر بالایی از قیمت خودرو را شامل می شود به گونه ای که در ایرلند بین ۲۰ تا ۳۰ درصد و در فنلاند بین ۱۰ تا ۴۰ درصد قیمت خودرو را بر مبنای میزان انتشار دی اکسید کربن تعیین می کنند در شهری مانند تهران ۱۰ درصد قیمت خودرو به عنوان عوارض نخستین شماره گذاری دریافت شده و مبنای اصلی آن سال تولید خودرو بوده است.

تجربه کشور چین

چین کشوری سوسياليستی است که به وسیله طبقه کارگر و دموکراتیک خلق، مبتنی بر ائتلاف کارگران و دهقانان اداره می شود. دولت های محلی در چین دارای ساختار سلسله مراتبی هستند که در آن در میان طبقات مختلف حکومتی روابط بر اساس سلسله مراتب عمودی شکل می گیرد. در این کشور کنگره های خلق استان ها، شهرها و بخش ها به طور غیر مستقیم با رای مردم انتخاب می شوند. تعداد نماینده گان به موجب قانون انتخابات تعیین شده و دوره تصدی نماینده گان استان ها، شهرها و بخش ها پنج سال است. اغلب درآمدهای محلی در چین از سه منبع مالیات های محلی، مالیات های مشترک و درآمدهای غیر مالیاتی به دست می آید. مسؤولیت پذیری دولت مرکزی در برابر تأمین مالی شهرداری ها در چین بسیار قابل توجه است. این مساله به حکومت های استانی - محلی کمک کرده تا با داشتن حداقل دغدغه مالی به ارائه خدمات عمومی به بهترین شیوه پردازند. تفویض مسؤولیت های بیشتر همراه با منابع مالی به حکومت های محلی و شهرداری ها جزو سیاست های اصلی حکومت اصلی چین است. این مساله موید این است که نهادهای محلی در ارائه خدمات محلی کارآیی بیشتری نسبت به سطح ملی از خود نشان داده اند. همچنین در نظام ارتباطات مالی با دولت مرکزی، پایتخت و کلان شهرها از جایگاه متفاوتی نسبت به سایر شهرها قرار دارند. پکن و سه منطقه کلان شهری شانگهای، تیان چین و جانگ کینگ در رده استانی از نظر انتقالات مالی قرار می گیرند. نهايتا تجربه کشورهای با نظام اقتصادي بازار آزاد و تجربه کشور چین با نظام سوسياليستی نشان می دهد که يك جمع بندی و توافق كلی بين نظام های

مختلف اقتصادی در تفویض مسؤولیت‌ها و منابع مالی بیشتر به نهادهای محلی و شهرداری‌ها برای شکل دادن به توسعه شهری پایدار و افزایش کارآیی در ارائه خدمات می‌شود.

جدول شماره ۱: درآمدهای مالی محلی در جین	
ردیف	درآمد مالیات بر ارزش افزوده
۵۰	درآمد مالیات اوراق بهادار (مالیات تمیر)
۵۱	مالیات بر منابع غیر از منابع نفتی در باطن
۵۲	سود دارایی‌های دولتی
۵۳	درآمد حاصل از پرداختهای اداری
۵۴	درآمد حاصل از جریمه و مصادره
۵۵	درآمد حاصل از بیمه‌های میادین و حفاری‌های دریانی
۵۶	درآمد پیش بینی شده صادرات
۵۷	برنامه‌بری‌یارانه دادن به بنگاه‌های دولتی تربیانده
۵۸	سایر درآمدها
منبع: (هاشمی، ۱۳۸۸: ۵۰)	

تجربه کشور تایلند

در تایلند که در زمرة کشورهای در حال توسعه است، دولت محلی به صورت‌های مختلف سازمان یافته و به شکل یکسان در مناطق روستایی و شهری توزیع شده است. صورت‌های شهری دولت محلی عبارتند از: دستگاه اداری کلانشهر بانکوک، شهرداری که مراکز شهری استان‌ها را اداره می‌کند و نیز نوعی مدیریت خاص شهری. جمع‌آوری عواید توسط دولت محلی و براساس قوانین و مقررات پیش‌بینی شده براساس بخشنامه دولت محلی تصویب می‌شود. ساختار عواید براساس مالیات‌های جمع‌آوری شده مسکن، زمین، تابلوهای تبلیغاتی و کشتارگاه در درجه اول است. در مرحله بعد افزوده‌هایی بر مالیات‌های دولت مرکزی از جمله مالیات بر ارزش افزوده کالا و خدمات است و همچنین از عواید بانکداری و دادوستدهای مالی، بیمه عمر، بیمه عمومی و کارگشایی و نیز خدمات است. همین طور مالیات بر جاده‌ها و وسائل نقلیه به شهرداری‌ها داده می‌شود. در مرحله سوم هم کارمزدها، مجوزها، جریمه‌ها، عواید حاصل از مستغلات، موسسات عام‌المنفعه و بنگاه‌های دولت محلی و هدایا، کمک‌ها، وام‌ها و یارانه‌های دولت مرکزی است.

تجربه کشور آلمان

کشور آلمان به عنوان کشوری توسعه یافته دارای ۱۶ ایالت است که جمعیت آنها بین ۷۰ هزار نفر تا ۶ میلیون نفر هستند. در این کشور ۱۶ هزار شهرداری وجود دارد. مجموع درآمد شهرداری ها در کشور آلمان، حدود ۹/۲۶ درصد از کل درآمد کسب شده در سطوح مختلف دولت را شامل می شود. این امر گواه اهمیت شهرداری ها در ساختار این کشور است. ۸۸ درصد از کارکنان بخش عمومی را هم نیروی به کار گرفته شده در شهرداری ها تشکیل می دهند؛ به این دلیل که بیشتر فعالیت های اجرایی را که دولت ها موظف به انجام آن هستند، شهرداری ها انجام می دهند. بودجه های نهادها و حکومت های محلی از دو بخش جاری و سرمایه ای تشکیل می شوند. محل تامین بودجه های جاری، درآمدهای جاری و محل تامین بودجه های سرمایه ای، درآمدهای سرمایه ای هستند که از محل کمک های بلاعوض سرمایه گذاری از جانب دولت و نیز عواید حاصل از فروش تامین شده است. درآمدهای مالیاتی هم منع درآمدی برای شهرداری ها هستند. درآمد شهرداری ها از کمک های بلاعوض، فروش خدمات، خالص قرض استقراض، تسهیلات بانکی و در مواردی از منابع دیگر تامین می شود.

تجربه کشور فرانسه

در فرانسه، تامین مالی فعالیت های شهرسازی از مراحل پراهمیت عملیات شهرسازی است که با همکاری بخش خصوصی و دوایر دولتی انجام می گیرد. منبعی که سرمایه اولیه فعالیت های شهرسازی را تامین می کند یا صندوق دولت است یا سرمایه بخش خصوصی.

در حالت اول این هزینه باید به وسیله صندوق ملی یا سرمایه ملی بازسازی زمین ها و شهرسازی پرداخت شود. در حالت دوم، این هزینه ها به وسیله افراد بخش خصوصی تامین می شود. بنابر قانون شهرسازی و مسکن فرانسه، وزیر شهرسازی می تواند به شرکت های سندیکایی مالکان یا هر سازمان عمومی یا شخصی که برای نوسازی و استفاده بهتر از محله های شهری در نقاطی که از نظر تجهیزات و تاسیسات شهری مناسب است و فعالیت می کنند، اعانتی بدهد. این اعانت صرف خرید ساختمان هایی می شود که باید تخریب شود یا صرف جلوگیری و خلع از فعالیت هایی می شود که با طرح نوسازی هماهنگ نیستند.

عوارض و مالیات، نوعی بدھی مردم به بودجه شهرداری ها است. در فرانسه عایدات ناشی از عوارض هر نوع عمل تفکیک و ایجاد ساختمان صرف هزینه های تامین زمین و پرداخت غرامت های تصرف زمین توسط شهرداری اخذ شود. بنهایی که به وسیله دولت یا بخش ها (Departments) یا مناطق (Regions) یا موسسات عمومی غیرصنعتی و غیربازرگانی ساخته شوند، از پرداخت عوارض معاف هستند. به علاوه در نوسازی یا توسعه ساختمان ها در بخش های که جمعیت آنها بیش از ده هزار نفر باشد و در بخش های ناحیه پاریس که نام آنها مشخص شده است، مالیات ساختمان تعلق می گیرد.

جدول شماره ۳: متابع درآمدی شهرداری پارس بر اساس آغازش سال ۲۰۰۴

ردیف	عنوان	درصد
۱	مالیات مستقیم	۲۹/۶
۲	مالیات جمع‌آوری پسندادهای خانوار	۶/۴
۳	مالیات پاکسازی خیابان‌ها و معابر	۱/۳
۴	مالیات پارکینگ	۱
۵	مالیات الکترونیک و برق	۱/۳
۶	مالیات بر دارایی	۱۲/۹
۷	سایر مالیات‌ها	۰/۰۸
۸	جمع مالیات‌های مستقیم و غیرمستقیم	۵۳/۴
۹	کمک‌های مالیاتی داخلی در صنایع شبیه‌سازی	۰/۰۴
۱۰	کمک‌های دولت TIPP	۴/۰
۱۱	کمک برای هزینه‌های عملیاتی جهانی	۲۲/۵
۱۲	چیران خسارت به استثنای افلام مربوط به مالیات تجاری و فعالیت‌های تجاری	۱/۶
۱۳	مالیات فعالیت‌های تجاری جدا شده از کمک‌ها	-
۱۴	جمع کمک‌های دولت از محل بازنویسی مالیات‌ها	۲۹/۷
۱۵	کمک‌ها و مشارکت‌های مردمی	۲/۷
۱۶	مبالغ پرداختی توسط کشاورزان و صاحبان امتیازها	۴/۶
۱۷	مبالغ پرداختی و درآمد حاصل از استفاده از دارایی‌های عمومی	۱
۱۸	عوارض دریافتی پایت خدمات ارائه شده	۱/۸
۱۹	بیبود و رونق‌های ناشی از ذی‌نفعان	۱/۶
۲۰	برنامه‌های جامع منطقه‌ای	۰/۰
۲۱	سایر درآمدهای عملیاتی چاری	۴/۸
۲۲	سایر درآمدهای چاری	۱۶/۹
۲۳	جمع درآمدها	۱۰۰

منبع: (مرکز مطالعات و پژوهش‌های شهر تهران، ۱۳۹۱: ۱۵).

درآمدهای شهرداری‌ها در آمریکا

در کشور آمریکا ۶۳ درصد از درآمدهای شهرداری‌ها از محل اخذ عوارض تامین می‌شود که از این مقدار ۴۴ درصد مربوط به مالیات بر مستغلات است. همچنین در فرانسه حدود ۲۱ درصد از درآمدهای شهرداری‌ها از محل مستغلات و زمین تامین می‌شود و در کشور کانادا نیز سهم مالیات بر املاک ۶۴ درصد از کل درآمدهای شهر است. عده درآمد شهرداری‌ها در آمریکا از طریق مالیات بر دارایی و هزینه‌های ثابت، مبادلات مالی بین دولتی (بین حکومتی)،

مالیات بر فروش و درآمد است. از سال ۱۹۸۰ تا کنون روندی حاکم بوده است به این شکل که تمایل دولت مرکزی برای کمک به شهرها کم بوده است. به همین خاطر شهرها به دنبال منابع جدید درآمدی بودند. مالیات بر دارایی ها درآمد عمده و اصلی شهرها محسوب می شود.

برخی شهرها مثل نیویورک بیشتر از بقیه شهرها تحت فشار ایالت هستند؛ و برخی شهرها مثل لس آنجلس و شیکاگو نسبت به نیویورک دارای آزادی بیشتری هستند.

اندازه شهرها نیز تاثیر زیادی بر نوع و چگونگی استفاده از منابع درآمدی میگذارد. معمولاً هرچه شهر بزرگتر باشد، درآمد ها متنوع تر می شود.

مثلاً در مینسوتا، طی گزارشی که ارائه شده است تفاوت زیادی در درآمدهای شهرهای بالای ۲۵۰۰ نفر جمعیت و زیر ۲۵۰۰ نفر جمعیت وجود دارد. طبق این گزارش شهرهای زیر ۲۵۰۰ نفر جمعیت بیشتر به درآمدهای مبادلات بین حکومتی وابسته هستند و ایالت نقش حمایتی اصلی را در این شهرها ایفا میکند. شهرهای بزرگ در مینسوتا از روش های درآمدی دیگری استفاده میکنند مانند افزایش مالیات، امتیاز مالکیت محله های مسکونی و مالیات بر فروش محلی. در مینسوتا شهرهای بزرگ خیلی بیشتر از شهرهای کوچک از افزایش مالیات استفاده می کنند.

مورد متفاوت دیگر در ایالت تکراس است، تگزاس دومین ایالت پر جمعیت بعد از کالیفرنیا است. در شهرهای ایالت تکراس از مالیات بر دارایی زیاد استفاده نمیشود و به جای آن از مالیات فروش و دستمزد استفاده می شود.

منابع درآمد محلی به تدریج با شکست مواجه میشوند

منابع درآمدی که سابق استفاده میشد دیگر قابل اطمینان نیستند به همین دلیل شهرهای به دنبال منابع درآمدی جدید هستند، مانند ایجاد سازمانهای غیر انتفاعی

خصوصی سازی خدمات

در جاهایی با محدودیت های زیاد علاقه و انگیزه برای واگذاری خدمات به بخش خصوصی بیشتر میشود.

شهرهای فیلادلفیا، آتلانتا و شیکاگو در واگذاری خدمات به بخش خصوصی بسیار موفق عمل کردند

درآمد شهرداریهای ایالت جرجیا

شهرداریهای ایالت جرجیا بر اساس قانون اساسی ایالت مجاز هستند برای تامین درآمد مالیات بر دارایی را از شهروندان اخذ کنند. این مالیات به اموالی مانند زمین و ساختمان، اموال شخصی مثل اتوموبیل، قابق، ماشین آلات و دستگاهها، کالاهای لیست شده در یک کار تجاری و داراییهایی مثل اوراق رهن و وام و ... تعلق میگیرد.

انواع دیگر مالیات:

شهرها در ایالت جرجیا مجاز هستند که مالیات هایی را برای برق، گاز، تلفن، تلویزیون و سایر خدمات مشابه دریافت کنند.

شهرها همچنین میتوانند مالیات‌هایی بر نوشیدنی‌های الکلی، حق بیمه، هتل‌ها و متل‌ها و شرکت‌هایی که وسائل نقلیه کرایه میدهند وضع کنند.

درآمد‌های غیر مالیاتی در ایالت جرجیا:

سایر منابع درآمدی شامل: جریمه‌ها، پول و غرامتی که به عنوان ضمانت در دادگاه گذاشته می‌شود، دستمزد دادگاه‌ها. شهرداریها میتوانند از شهروندان بابت خدماتی مانند آب، فاضلاب، جمع آوری زباله و تفریحات و سرگرمی هزینه‌های را دریافت کنند. شهرها همچنین مبالغی را از دولت دریافت می‌کنند؛ و همچنین میتوانند از دولت وام بگیرند.

در کشورهای در حال توسعه درآمد ۴۷ درصد از درآمد شهرها از مالیات املاک و مستغلات به دست می‌آید که با عنوان عوارض «نوسازی» در کلانشهرهای ایران از آن یاد می‌شود، این در شرایطی است که فقط دو درصد از کل عوارض دریافتی شهرداری مانند تهران از عوارض نوسازی است؛ مثلاً بیشترین منابع درآمدی شهرهایی مانند تورنتو و بوستون از مالیات بر دارایی (املاک) و مبادلات مالی بین دولت شامل مالیات بر فروش و مالیات بر درآمد به دست می‌آید.

در شهرهایی مانند مکزیک و بزریل شرایط به گونه دیگری است، به طوری که سالانه درصد قابل توجهی از درآمد ناخالص دولت به دولت‌های محلی (شهرداری) اختصاص پیدا می‌کند و پس از آن مالیات بر اموال و دارایی‌ها، فروش خدمات، انتشار اوراق قرضه و عوارض و جرائم تامین کننده هزینه‌های آن شهرهاست.

بیشترین درآمد شهرهای استرالیا مثل سیدنی و ملبورن از محل عوارض، درآمد مربوط به تعرفه‌ها، فروش خدمات و جرایم تامین می‌شود.

در شهرهای پیشرفته آسیایی مانند ژاپن، چین و کره جنوبی مالیات بر ساکنان، املاک و مستغلات و مالیات بر برنامه‌ریزی شهری، مالیات بر مصرف توتون و تباکو بیشترین درآمد شهرداری این شهرها را تامن می‌کند.

در شهرهای کشورهایی مثل هند، مالزی و فیلیپین به عنوان اصلی‌ترین کشورهای در حال توسعه، کمک‌های بلاعوض دولتی و پس از آن درآمدهای مالیاتی به ویژه مالیات بر اموال و دارایی، فروش خدمات و عوارض و جرایم درآمدهای اصلی شهر هستند.

در بسیاری از شهرهای کشورهای پیشرفته، مقدار درآمدی که شهرداری از محل دریافت مالیات در طول سال به دست می‌آورد، مشخص می‌شود، چرا که سامانه مالیات در این شهرها به گونه‌ای است که همه شهروندان موظف و ناگزیر به پرداخت هستند؛ مثل مالیات بر اجناس و کالاهای مصرفی، خدمات و زمین و مسکن و همچنین دریافت هزینه‌های مربوط به نظافت شهر مالیات‌هایی هستند که شهروندان خود را موظف به پرداخت آن می‌دانند.

همانطور که شهرداری‌های کشورهای مختلف انوع متفاوت و مختلفی از خدمات را ارایه می‌دهد، نوع درآمد آنها نیز متفاوت از هم است. در برخی از کشورها مانند ایالات متحده آمریکا، کانادا، انگلیس و آفریقای جنوبی تکیه عمدۀ درآمد شهرداری‌ها بر مالیات و دارایی غیرمنقول یا همان عوارض نوسازی است.

مثلا در آلمان که دارای ۱۶ هزار شهرداری است، ۲۷ درصد هزینه های شهرداری ها توسط دولت تامین می شود و بخش عمده ای از عوارض از موسسات انتفاعی و محل های کسب و کار به دست می آید.

این بررسی ها نشان می دهد علاوه بر دریافت مالیات از شهروندان، کمک های دولتی نیز یکی از مهمترین اشتراکات درآمدی کشورهای پیشرفته است. این کمکها هستند که در کنار شهر و ندانی مسئول که خود را موظف به پرداخت عوارض و مالیات به شهرداری می دانند، سبب می شود تا شهری توسعه یافته و زیست پذیر برای شهروندان ایجاد شود.

نتیجه گیری

در هر کشوری نحوه تأمین درآمدها متفاوت است. در ایران تا اوایل انقلاب درآمدها از طریق کمک های دولت و عوارض نوسازی تامین می شد، اما همزمان با جنگ کمک های دولت به شهرداری ها قطع شد و به شهرداری ها اجازه داده شد به دنبال درآمدهای مستقل بروند. از آن زمان به بعد تأمین درآمد شهرداری با فروش تراکم و مازاد تراکم آغاز شد. متأسفانه از همان ابتدا پایه های درستی گذاشته نشد و ساده ترین راه ها برای تأمین درآمد انتخاب شد.

متأسفانه هم اکنون این رویه اشتباه جا افتاده است و جدا کردن شهرداری ها از این رویه ممکن نیست، زیرا ۷۰ تا ۷۵ درصد درآمد شهرداری از این طریق تأمین می شود. با این وجود در کشورهای دیگر تأمین درآمدها معمولاً بر مبنای ارزش افزوده پایه گذاری شده است.

شهرداری ها در ایران ساختار بزرگ، گسترد و هزینه های بالایی دارند و فعالیت هایی انجام می دهند که به آن ها مربوط نیست. باید توجه داشت که در ایران هزینه های زیادی از مردم گرفته می شود؛ مثلا شهرداری عوارض برق، آب، گاز و تلفن از مردم می گیرد. همچنین از مردم برای مالیات، دارایی، اصناف هزینه گرفته می شود و مجموع این هزینه ها رقم بالایی می شود، اما هر کدام جداگانه هزینه می شود. اگر این موارد سرجمع شوند می تواند به منبع درآمدی برای شهرداری تبدیل شود . در ایران سیستم ها پراکنده اند و هر کدام برای خود کاری انجام می دهند و هزینه های مختلفی برای یکدیگر ایجاد می کنند؛ به طور مثال شهرداری ابتدا آسفالت می کند و بعد لوله گاز، فاضلاب و کارهای دیگر را انجام می دهد، اما کشورهای دیگر هنگام ساختن خانه ابتدا فاضلاب و برق کشی ساختمان را انجام می دهند و بعد اجازه ساخت به آن ها داده می شود. در شهرداری کشورهای اروپایی مالیات بر نقل و انتقال و مالیات بر درآمد زیاد است و این امور به معنای واقعی به مدیریت شهری کمک می کند، اما بر خلاف ایران در این کشورها مالیات بر مسکن زیاد نیست؛ چرا که مالیات بر مسکن تنها باعث افزایش هزینه های زندگی می شود. با این وجود در ایران تراکم مازاد به فروش می رسد و هزینه مسکن را بالا می برد و به طبقات پایین فشار وارد می کند.

بر خلاف ایران که اکثر ساخت و سازها شخصی است، در کشورهای دیگر شرکت های خانه سازی کار ساخت خانه را انجام می دهند. بر این اساس که الگویی از خانه را به فرد نشان می دهند و بر اساس آن الگو قرارداد بسته می شود و ظرف کمتر از یک سال خانه را تحویل می دهند. همچنین معمولاً تا ۷۰ درصد قسمت خانه به فرد وام داده می شود.

کشورهای اروپایی در امور شهری کاملاً با ما متفاوت هستند و مسائل داخلی ما را ندارند. سیستم ما با آنها در مدیریت شهری، ساخت‌وساز، نظارت و دریافت مالیات متفاوت است. آنان بازار قماری مسکن ما را ندارند و در آنجا اینگونه نیست که مردم برای این که ارزش پولشان پایین نیاید در مسکن سرمایه‌گذاری کنند. اینگونه است که در ایران خانه‌های زیادی خالی هستند و یا با اجاره‌های بالا به افراد داده می‌شود. مسکن در ایران روند خوبی ندارد و مسائل این چنینی بسیاری وجود دارد که باعث می‌شود شهرداری نتواند خروجی خوبی داشته باشد.

در مدیریت شهری ما رقابت بین دستگاه زیاد و نظارت بر روی آنها وجود ندارد در حالی که در کشورهای دیگر بین سازمان‌ها هماهنگی وجود دارد و یک مرجع بر آنها نظارت می‌کند.

در کشورهای دیگر شهرداری کاملاً چاپک، هوشمند دارای مقررات ساده و فعال مشغول به فعالیت است. در این میان شرکت‌های مشاوره تخصصی نقش مهمی در برنامه‌ریزی شهری دارند و شهرداری بیشتر در زمینه نظارت، هدایت و کنترل فعالیت می‌کند.

منابع و مأخذ

باقری، عاطفه، ۱۴۰۰، نحوه وصول درآمد شهرداری‌ها در کشورهای پیشرفته، چهارمین کنفرانس بین‌المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری، تبریز غفوری، پروین و مهدوی فر، مهدی و امیرگانی، منصوره و وثوقی فر، مرتضی و شهرکی، فاطمه، ۱۴۰۱، بررسی راهکارهای افزایش درآمدی شهرداری‌ها، هفدهمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در مدیریت، اقتصاد و حسابداری، بابل.

منشی، سمانه و الهی، زهره و حسینی المدنی، سیده مریم و پوراسماعیل، مژگان، ۱۴۰۱، ارزیابی تحلیلی توسعه درآمد شهرداری با تکیه بر شناخت منابع جدید مالی، هشتمین کنفرانس ملی فناوری‌های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهر سازی، تهران.